

Đề bài

Mẹ là người gần gũi và thân thiết với em. Hãy tả và kể lại một vài kỷ niệm về mẹ.

Bài làm

Con dù lớn vẫn là con của mẹ

Đi suốt cuộc đời, lòng mẹ vẫn theo con.

Hai câu thơ đúng là một chân lý chẳng bao giờ thay đổi cả. Người con trong mắt mẹ luôn nhỏ bé thân thương và non nớt trước cuộc đời. Còn con, ngay từ ngày cất tiếng nói đầu tiên, con đã líu lo gọi “mẹ” gọi “bà”. Kỷ niệm về mẹ sẽ còn mãi trong em và trong mỗi chúng ta chẳng bao giờ phai nhạt.

Mẹ em xinh lắm. Một người phụ nữ đã bước qua tuổi ba mươi lăm mà dáng người vẫn thon thả. Mẹ am hiểu về nghệ thuật nên những bộ đồ mẹ mặc luôn toát lên một vẻ đẹp riêng đầy cá tính. Mẹ đẹp mà chẳng bao giờ lẫn với ai.

Da mẹ trắng và rất mịn màng. Dù đã lớn nhưng cái thói quen được vuốt lên má mẹ những lúc mẹ ngồi bên vẫn tạo ra sự thích thú vô cùng. Mặt mẹ đẹp và phúc hậu. Đôi gò má dù đã bắt đầu có dấu hiệu nhô cao, nhưng chiếc mũi dọc dừa và đôi mắt đen vẫn khiến mẹ cuốn hút lắm. Mẹ chẳng bao giờ cười to cả nhưng mỗi lần em gặp điều gì buồn phiền trên lớp, về nhà chỉ nhìn thấy nụ cười mỉm của hàm răng trắng đều như chia của mẹ là mọi bực bội tan đi hết cả.

Dù việc nhà bận rộn mẹ vẫn lo lắng cho bố con em rất chu đáo. Nhất là những bữa cơm mẹ nấu, chẳng bao giờ em và bố thấy có điều gì phải phàn nàn. Mẹ bận thế mà không hiểu sao vẫn rất năng động trong công việc của cơ quan. Năm nào mẹ cũng mang về giấy khen và phần thưởng. Mẹ thật tài tình.

Còn kỷ niệm về mẹ ư? Nó như một cái kho đầy ắp không biết tự bao giờ. Hôm ấy mẹ đèo em đến cổng nhưng em vừa sợ vừa nũng nịu nhất định không chịu vào trường. Nhưng rồi em nhanh chóng bị thuyết phục bằng những lời nói ngọt ngào, bằng nụ cười và ánh mắt của mẹ. Em cầm tay cô giáo bước vào buổi học đầu tiên.

Lại nhớ một lần khác em đá bóng làm vỡ lọ hoa. Tuy cái lọ không đắt giá nhưng đó là kỷ niệm về một người bạn cũ của mẹ đã mất cách đó vài năm. Mẹ không hề mắng nhưng chỉ nhìn sự tiếc nuối xót thương và tâm trạng của mẹ lúc ấy mà em thấy thấm thía và ân hận vô cùng.

Năm tháng trôi đi, em đã lớn song chưa hề rời xa mẹ. Quê hương vẫn ngày một mở rộng hơn bên mẹ mỗi ngày. Mẹ ơi! Con chuẩn bị vững vàng để khi xa mẹ con sẽ bay cao, bay xa bằng chính đôi cánh mơ ước mà mẹ đã chấp cho tuổi thơ con.